

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 25. maj 2007 i sag nr. **BS 43-298/2006**:

**Sagsøger ApS under konkurs
v/kurator Jørgen Hauschildt
Sønder Allé 9
8000 Århus C
mod
1. Nordea Bank Danmark A/S
Storegade 31
6200 Aabenraa
og
2. Sagsøgte ApS
Adresse
By 1**

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagsøger ApS, i det følgende kaldet Selskabet, blev erklæret konkurs den 2. december 2005 på grundlag af en konkursbegæring, indgivet den 15. november 2005. I tiden op til konkursen blev selskabets kassekredit hos sagsøgte 1. Nordea, som sagsøgte 2. Sagsøgte ApS havde kautioneret for, nedbragt med et betydeligt beløb. Denne sag angår spørgsmålet om, hvorvidt der i medfør af konkurslovens § 67 kan ske omstødelse af denne nedbringelse af kassekreditte.

Sagsøger ApS under konkurs ved kurator Jørgen Hauschildt har nedlagt påstand om, at sagsøgte 1. Nordea Bank Danmark A/S, alternativt sagsøgte 2. Sagsøgte ApS, tilpligtes at betale sagsøgeren 1.201.516,27 kr. med tillæg af sædvanlig procesrente fra sagens anlæg, den 14. august 2006 til betaling sker.

Sagsøgte 1. har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært mod betaling af et mindre beløb end det påstævnte.

I forhold til sagsøgte 2. har sagsøgte 1. nedlagt selvstændig påstand om, at sagsøgte 2. Sagsøgte ApS skal friholde sagsøgte 1. for det beløb, som sagsøgte 1. måtte blive dømt til at betale sagsøgeren, og at sagsøgte 2. derudover skal tilpligtes at betale sagsøgte 1., 536.245,94 kr. med tillæg af den for konto-forholdet hos sagsøgte 1. til enhver tid gældende rente fra den 21. august 2006.

Sagsøgte 2. har over for sagsøgerens påstand nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært mod betaling af et mindre beløb.

Over for sagsøgte 1.s påstand har sagsøgte 2. taget bekræftende til genmæle.

Oplysningerne i sagen.

Selskabets kassekredit blev den 22. februar 2001 forhøjet fra 1 mill. kr. til 2 mill. kr.

Af selskabets årsregnskab og en råbalance pr. konkursdagen den 2. december 2005 fremgår følgende udvikling i selskabets resultatopgørelse, egenkapital m.v.:

	resultat før skat	debitorer	varegæld	egenkapital (anpartskapi- tal 500.000 + disposi- tionsfond).
2002	139.091	2.279.335	1.572.788	2.277.932
2003	334.370	2.465.553	1.682.679	2.519.984
2004	- 734.526	1.160.504	449.119	1.959.829
1/1-2/12 2005	- 1.132.308	181.660	1.655.246	

Det fremgår af regnskabet for 2004, at produktionen dette år flyttede fra By 2 til By 1, og at de hermed forbundne væsentlige udgifter har påvirket årets resultat. Kontoen "ombygning af lejede lokaler" voksede således fra 879.469 kr. i 2003 til 1.575.237 kr. i 2004. Det fremgår desuden af årsregnskabet for 2004, at selskabets langfristede bankgæld steg fra 1.611.915 i 2003 til 2.834.383 kr. i 2004. Ultimosaldoen på selskabets kassekredit var faldet fra 2.686.582 kr. i 2003 til 1.663.091 kr. i 2004.

Stark Bjerringbro Trælasthandel A/S har anmeldt et krav på 377.552,42 kr. i konkursboet. Det fremgår af et vedlagt kontoudtog, at saldoen på selskabets konto hos Stark er vokset fra 231.493,26 kr. pr. 30. juni 2005 til 356.457,71 kr. pr. 30. november 2005. Den seneste betaling til denne kreditor er foretaget den 12. september 2005, hvor der er registreret 4 mindre indbetalinger på tilsammen knap 9.000 kr.

Atradius har på vegne Grønberg Møbelindustri A/S anmeldt et krav på 310.820 kr. Det fremgår af anmeldelsen, at dette beløb fremkommer ved en sammentælling af 5 fakturaer, udstedt i tidsrummet 13. september til 30. september 2005, samt renter heraf.

Virksomhed A/S 1 har anmeldt et krav på 237.650,45 kr. Det fremgår af anmeldelsen, at der den 12. august 2005 er udstedt en faktura på 101.121 kr., og den 16. september 2005 er udstedt en faktura på 109.380,74 kr., samt den 10. oktober 2005 en faktura på 53.253,64 kr., og at der er sket betaling den 17. oktober 2005 og den 19. oktober 2005 af henholdsvis 27.550 kr. og 25.000 kr.

Virksomhed A/S 2 har anmeldt en hovedstol på 254.006 kr. Dette beløb fremkommer ved sammenlægning af 5 fakturaer udstedt i tidsrummet 11. juli 2005 til 5. september 2005, i alt 274.006 kr. med fradrag af en a'conto be-taling den 3. oktober 2005 på 20.000 kr.

Af kurators redegørelse i henhold til konkurslovens § 125, stk. 3, fremgår, at konkursboet inklusive omstødelleskravet i denne sag har aktiver for i alt 2.038.806 kr., og at der er anmeldt krav omfattet af konkurslovens § 97 på i alt 5.832.144 kr.

Efter realisation af selskabets pantsatte aktiver har sagsøgte 1. anmeldt et krav på 536.245,94 kr. i konkursboet. Pr. 30. november 2005 var kassekreditens saldo 1.139.835 kr. Det påståvnte beløb fremkommer ved at trække dette beløb fra saldoen på kassekrediten den 3. oktober 2005, 2.341.351 kr.

Bevægelserne på kassekrediten i de sidste 3 måneder før konkursen har set således ud:

	hævet	indsat
september 2005	1.152.673	1.168.901
oktober 2005	1.063.532	1.242.165
november 2005	312.098	1.337.788

Af kontoudtog vedrørende kassekrediten fremgår, at der har været ganske betydelige udsving på saldoen, bl.a. var der den 28. januar 2004 en saldo på 1.789.692 kr, mens saldoen pr. 29. februar 2004 var vokset til 2.952.805 kr. Saldoen pr. 14. september 2004 var 2.442.514 kr. Den 15. september 2004 blev der overført 998.000 kr. fra et anlægslån, således at saldoen den 15. september 2004 var 1.471.834 kr. Den 30. august 2005 var saldoen 2.288.167 kr. Den 30. september 2005 var saldoen 2.341.351 kr., mens saldoen pr. 28. oktober 2005 var 2.061.722 kr.

Det fremgår i øvrigt af et kontoudtog for perioden 30. september 2005 til 11. november 2005, at der i denne periode er indgået nogle få store indbeta-linger fra debitorer på kontoen. Der er foretaget en lang række hævn timer af mindre beløb hovedsageligt til dataløn og til betalinger via Unitel. Der er så-

ledes i september 2005 foretaget 16 indbetalinger på kontoen og 99 udbetalinger, i oktober 2005 er der foretaget 25 indbetalinger på kontoen og 96 udbetalinger, mens der i november 2005 er foretaget 13 indbetalinger på kontoen og 38 udbetalinger. Det overordnede billede er, at der har været tale om få og store indbetalinger, og mange, men relativt mindre udbetalinger.

Selskabets revisor, Tønder Revision, har anmeldt et krav på 12.500 kr. exclusive moms i boet. Det fremgår af fakturaen, at den vedrører "honorar for rådgivning vedrørende selskabets fortsatte drift. Møde den 3.10., 6.10 og 17.10 med advokat omkring den økonomiske situation. Diverse telefon-samtaler og telefonmøder. Møde vedrørende afholdelse af et evt. bankmøde".

Selskabets advokat Vidne 1 har anmeldt et krav på 11.800 kr. i boet. I advokat Vidne 1's faktura er det udførte arbejde beskrevet således:

" Mit honorar for assistance i forbindelse med indledende undersøgelser med henblik på vurdering af virksomhedens økonomiske situation og fremtid, herunder rekonstruktion eller afvikling - i forbindelse med arbejdet har der været følgende mødeaktivitet: møde med klient og revisor den 05-10 samt 17-10 og deltagelse i skifteretsmøde den 02-12...."

Revisor har i et brev af 31. juli 2006 til kurator protesteret mod, at kurator ikke ville anerkende revisionsfirmaets krav som privilegeret jf. konkurslovens § 94. Det hedder i revisors brev bl.a.:

"Forud for konkursen er der afholdt en række afklarende møder med direktør Person 1. Formålet med møderne var at få overblik over selskabets økonomiske situation og selskabets fremtidsudsigter.

Ved de første møder blev mulighederne for betalingsstandsning og rekonstruktion herunder moratorium og akkord m.v. drøftet. Når der sås hen til ordretilgangen og ledelsens forventninger til fremtiden stod det ret hurtigt klart, at der reelt kun kunne blive tale om en afvikling med indgivelse af konkursbegæring.

For at minimere tabene var det vigtigt forinden indgivelse af konkursbegæring, at færdiggøre den igangværende produktion, og afvikle personale m.v. Udestående fordringer var væsentlige beløb og inkasseringen skulle ske før branchen fik kendskab til den planlagte afvikling, fordi det erfaringsmæssigt er vanskeligt at inkassere beløb for underleverandørarbejde, når leverandøren er i betalingsstandsning eller konkurs.

Vidne 2 har forklaret, at hun er ansat som inkassorådgiver hos sag-søgte 1. Nordea. Hun hørte først om konkursbegæringen den 2. december 2005. Den 28. november 2005 havde selskabets direktør Person 1 kontaktet Nordea og sagt, at der blev indgivet betalingsstandsning eller konkursbegæring. Det førte til, at alle transaktioner vedrørende selskabet blev

standset. Vidnet havde ikke hørt om problemer hos selskabet før den 28. november 2005. Hvis sagsøgte 1. havde hørt noget, var der blevet lavet et no-tat, og man ville have lukket for træk på kontiene. Inkassoafdelingen ville i så fald have overtaget engagementet. Der var ikke den 28. november 2005 taget initiativer af nogen art fra sagsøgte 1.s side. Selskabets konti stod indtil da til fri afbenyttelse, og der var indtil da blevet trukket på kontiene.

Person 1 har forklaret, at han var ejer af de 2 selskaber, Sagsøgte ApS og Sagsøger ApS. Selskabet Sagsøger ApS blev stiftet af vidnets far i 1944, og vidnet havde overtaget det i 1987. Det andet selskab Sagsøgte ApS ejede kun nogle bygninger. Produktionen lå i driftselskabet Sagsøger ApS. Dette selskab kom i vanskeligheder på grund af konkurrencen fra Estland/Litauen. Det var generelt et problem i branchen, at de lave priser på produktionen fra østlandene ødelagde markedet. Selskabet havde sådan set ordrer nok, men ordrerne gav ingen rigtig indtjening. Hele produktionen gik til Tyskland, og her var priserne dårlige. Vidnet havde planer om en produktionsomlægning således, at produktionen i stedet for møbler skulle omfatte vinduer eller fyldninger til døre. Han havde en aftale med lederen af en vinduesfabrik, men der kom problemer med at få et møde i stand, idet lederen fik en diskusprolaps. Det gik derfor trægt med at få planerne ført ud i livet. Han drøftede strukturproblemerne med sin revisor, og han har også haft de møder med advokaten, som fremgår af advokatens faktura. Det blev på møderne planlagt, at der skulle tages kontakt med banken, idet det var nødvendigt at skaffe finansieringen til en produktionsomlægning på plads. Selskabet havde indtil da altid betalt til tiden, men man kunne godt bruge leverandørerne som kassekredit. Udgifterne til limtræ var den tunge klods, og man kunne godt trække betalingen, fordi det var den store. Der var vel ikke tale om nogen egentlig kutyme, men tidligere kunne man godt bruge at trække betalingen. Nu er der strammet op på den slags. Vidnet havde benyttet den fremgangsmåde i de senere år. Tidligere havde det ikke været nødvendigt. Han drøftede problemerne med selskabets revisor under det første møde. Han kunne se, at det ikke rigtigt kom i gang i Tyskland, og de diskuterede forskellige muligheder men kom ikke videre. Konkussionen blev, at han skulle tage et møde med manden fra vinduesfirmaet, og han var godt klar over, at det var nødvendigt, at få kreditten udvidet. Derfor blev der afholdt et møde med deltagelse af både revisor og advokat. De var under dette møde inde på spørgsmålet om betalingsstandsning eller konkurs, men de kom ikke videre. Der var således ingen konkrete planer om at anmelde betalingsstandsning eller indgive konkursbegæring, men det blev drøftet hen over bordet. Nogle af selskabets kreditorer havde sendt deres krav til inkasso, og det blev aftalt, at advokat Vidne 1 skulle prøve at holde kreditorerne hen. På det tidspunkt så de ikke i øjnene, at det ville ende med en konkurs. Vidnet var på den anden side klar over, at et kollaps kunne komme hurtigt. Han nåede ikke at komme i banken og få finansieringen af produktionsomlægningen på plads. Han har tidligere personligt kautioneret for selskabets forpligtelser, men han blev frigjort for denne forpligtelse for mange

år siden. Hans andet ApS stod som kautionist. Han har ikke tænkt så meget på det selskab. Det havde ikke den store betydning for ham. De havde snakket om, at det ene selskab kunne gå konkurs, men det var ikke noget, de gik videre med. De vendte og drejede alle muligheder, men kom ikke videre. Sagsøgte ApS er ejer af 2 industriejendomme. Hvis det kommer til en tvangsrealisation af disse industriejendomme, vil FIH sandsynligvis overtage ejendommene, og selskabets kaution vil så i denne situation ikke være noget værd. Vidnet har ikke bevidst arbejdet på at få bankens tilgodehavende nedbragt, og han har ikke været ude på at snyde nogen. På konkurstidspunktet havde han 150 - 200.000 kr. stående på en tysk konto, som han kunne have sat sig på, men som han lod komme konkursboet til gode. Op mod konkursen var han forsigtig med at sætte nye arbejder i gang. Det var vidnet, der tog initiativet til det første møde med revisor Vidne 3. Han kunne se, at det var blevet sværere at drive en rentabel virksomhed. Der var mange konkursen i branchen, og det er rigtigt, at en af hans kolleger var gået konkurs omkring det tidspunkt, da det første møde med revisor Vidne 3 blev afholdt i oktober måned 2005. Der blev ikke sagt personale op som resultat af møderne. De nåede ikke rigtigt frem til en konklusion med hensyn til leverandørbetalingerne. Leverandørernes breve blev besvaret, men planen var at holde dem lidt hen. Hvis der kom en ny ordre fra den store kunde Virksomhed A/S 3, skulle virksomheden være i stand til at købe en ordentlig portion limtræ. Limtræsleverandøren blev brugt som kassekredit, men det foregik ikke efter nogen samlet plan. Det blev besluttet fra dag til dag, hvem der skulle have betaling. De nåede ikke frem til en løsning med hensyn til spørgsmålet om betalingsstandsning/konkursbegæring, men spørgsmålet blev diskuteret. Vidnet havde ingen mulighed for selv at skyde penge i virksomheden, så det var nødvendigt, at han gik til banken for at få en produktionsomlægning finansieret. Når kassekreditten blev nedbragt i den sidste periode, skyldtes det, at det var nødvendigt at samle midler sammen til betaling af limtræ til den næste ordre, som godt kunne ligge i størrelsesordenen 500.000 kr. Det kan godt være, at det er revisors opfattelse af møderne, som kommer til udtryk i revisors brev af 31. juli 2006. Sådan har vidnet ikke opfattet det, og han mener ikke, at det var det, der blev konklusionen på møderne. Det var bogholderen Person 2, der styrede betalingerne, mens vidnet fortrinsvis var hængt op på at få produktionen til at køre samt skaffe ordrer. De var fælles om at styre økonomien. I de senere år havde man i virksomheden anvendt leverandørerne som delvis kassekredit. De leverandører, der pressede mest på, fik betaling først. Han var bange for, at årsregnskabet for 2005 kunne få betydning for vurderingen af virksomhedens kreditværdighed. Hvis regnskabet blev for dårligt, kunne kreditværdigheden ikke forsikres. Han kunne trække på kassekreditten indtil få dage før konkursen, og denne mulighed benyttede han til betaling af lønninger og regninger. Der var ingen planer om at lukke virksomheden, da konkursbegæringen kom. Vidnet havde 2 ansatte på kontoret og ca. 12 mand i produktionen.

Vidne 3 har forklaret, at han har været revisor for Sagsøger ApS

siden 1990-1991. Underskuddet på 517.754 kr efter skat. i års-regnskabet for 2004 gav anledning til nogle drøftelser. Udviklingen skulle vendes, men der forsvandt en masse virksomheder i branchen, så efterhånden var udbuddet mindre. Vidnet har i oktober 2005 deltaget i 3 møder med Person 1. Det var Person 1, der indkaldte til møderne. Det så ud til, at forhåbningerne om en forbedret markedssituation ikke slog til. Under møderne drøftede de en omlægning af produktionen til vinduer og noget andet. Der havde også været møder før den 3. oktober 2005. Vidnet mener, at det var under møder i september 2005, at de drøftede produktionsomlægninger. I oktober 2005 var vidnet blevet betænkelig ved selskabets situation. Han var nok mere betænkelig ved situationen end Person 1, og vidnet mente, at det var fornuftigt at drøfte situationen med selskabets advokat. Efter vidnets opfattelse burde der findes en ordening. Vidnet var betænkelig ved, at bestræbelserne med hensyn til vinduesproduktionen ikke var kommet på plads. På det første møde, som vidnet og Person 1 afholdt uden advokat, blev de enige om, at undersøgelserne af en produktionsomlægning skulle fortsætte, og at selskabet skulle forsøge at finde en ordening med kreditorerne. De blev enige om at indkalde advokaten til det næste møde, som blev afholdt den 6. oktober 2005. Her drøftede de forskellige muligheder. Person 1 havde fortsat forhåbninger om, at det kunne lykkes at omlægge produktionen til vinduer. De var også inde på spørgsmålet om, hvad der ville ske, hvis produktionsomlægningen ikke lykkedes. Advokat Vidne 1 var i denne forbindelse inde på, at der kunne laves en betalingsstandsning. I forbindelse med drøftelserne af en produktionsomlægning var de inde på, at dette krævede et indskud fra en investor. Vidnet regnede ikke med, at Person 1 selv var i stand til at skaffe det nødvendige indskud. Man drøftede også, om en betalingsstandsning i givet fald skulle anmeldes, eller om der skulle være tale om en stille betalingsstandsning. De var inde på spørgsmålet om, hvordan selskabet fik debitorindbetalingerne hjem. Hvis ikke det lykkedes med produktionsomlægningen, gjaldt det om at begrænse problemerne med at få debitorerne til at betale. Vidnet tror ikke, at der blev truffet nogen beslutning, idet Person 1 fortsat havde forhåbninger om en produktionsomlægning. Vidnet var mere pessimistisk. Vidnet mener, at de på det sidste møde nåede frem til den konklusion, at der måtte iværksættes en betalingsstandsning eller indgives en konkursbegæring, hvis ikke produktionsomlægningen lykkedes. Vidnet havde fået den opfattelse, at hvis omlægningen mislykkedes, var Person 1 ikke indstillet på at fortsætte driften. Han mener ikke, at spørgsmålet om betaling af kreditorer har været drøftet under møderne. De var klar over, at en produktionsomlægning krævede likviditet, og der var planer om et møde med banken. Så langt nåede de ikke, da konkursbegæringen uventet kom. Brevet af 31. juli 2006 skal ikke opfattes som et referat af de beslutninger, der blev truffet på møderne. Det, der fremgår af brevet, er vidnets opfattelse af sagen, men han tror nok, at Person 1 så på det på en anden måde, og at Person 1 også på det sidste møde troede på en løsning. Der manglede tilsagn fra en mand, som var blevet syg, og ham skulle det afklares med. Denne afklaring nåede de aldrig, og derfor blev der ikke truffet nogen endelig beslutning vedrørende be-

talingsstandsning eller konkurs. Vidnet ved ikke, hvad Person 1 havde bestemt sig til. Der blev ikke truffet nogen beslutning om en stille betalings-standsning. Der var ikke overvejelser om, at lade det ene af Person 1's selskaber gå ned og det andet overleve. Efter vidnets opfattelse kunne Sagsøgte ApS ikke give en fuldgod kaution. Hvis dette selskabs 2 fabriksejendomme blev solgt ved tvangssalg, ville dette selskab ikke have nogen midler. Der har ikke været drøftelser om at droppe produktionsselskabet og lade ejendomselskabet overleve. Vidnet har anmeldt sit krav i boet som privilegeret i medfør af konkurslovens § 94. men fordringen er ikke blevet anerkendt som privilegeret, idet kurator ikke mente, at der har været arbejdet på en samlet løsning.

Advokat Vidne 1 har forklaret, at han blev tilkaldt af Person 1 til nogle møder i oktober måned 2005. Person 1 havde forinden fortalt vidnet, at han havde nogle kreditorer, der bankede lidt på. Undet mødet den 5. oktober 2005 var også selskabets revisor til stede. De snakkede om virksomhedens økonomiske situation, herunder likviditeten. Der var nogle småkreditorer, der bankede på. Person 1 gav udtryk for, at han gerne ville fortsætte virksomheden. Aftalen blev, at vidnet skulle kontakte kreditorerne for at få dem til at holde sig i ro. Han skulle skrive sådan noget som, at han var ved at se på sagen og ville vende tilbage. Meningen var, at kreditorerne skulle holde sig i ro med henblik på, at debitorerne kunne indgå. Person 1 havde været i kontakt med et vinduesfirma og haft en kort samtale med henblik på omlægning af sin produktion til vinduer. Det blev på mødet den 6. oktober 2005 aftalt, at Person 1 skulle følge op på samtalen vedrørende omlægning af produktionen. Der var ikke på mødet drøftelser om betalingsstandsning eller konkurs. Mødet den 17. oktober 2005 var et opfølgingsmøde. På dette møde var bøtten vendt lidt. Person 1 havde vist været i kontakt med vinduesproducenten, men kontakten havde nok været negativ. Han tror, at det var et definitivt nej. Han sagde, at han var ved at køre sur i det, og i fortsættelse heraf var de nok inde på spørgsmålet om betalingsstandsning og konkurs. Vidnet husker det ikke. De har nok drøftet spørgsmålet om betalingsstandsning, men der blev ikke "taget action" på det, men det lå i luften. Vidnet har ikke givet nogen rådgivning i relation til vareleverandørerne. Person 1 var lidt i syv sind om, hvad han skulle gøre efter det andet møde. Der var ingen drøftelser om, hvordan han generelt skulle forholde sig over for kreditorerne, og det har ikke været drøftet, at han skulle lade være med at betale kreditorerne for at samle penge op. Vidnets fordring er ikke blevet godkendt som privilegeret. Kurators begrundelse var, at der ikke var sket en samlet henvendelse til kreditorerne. Der har ikke været drøftelser om at redde det ene af Person 1's selskaber frem for det andet. Efter mødet den 17. oktober 2005 forventede vidnet, at Person 1 skulle nå til en afklaring med sig selv.

Procedure:

Sagsøgeren har til støtte for sin påstand overfor sagsøgte 1 gjort gældende, at betingelserne for omstødelse i medfør af konkurslovens § 67 er opfyldte. Ved indbetalingerne er der sket betaling af gæld før normal betalingstid, og betalingen af gælden har afgørende forringet selskabets betalingsevne. Dispositionerne fremtrådte ikke som ordinære. Bevisbyrden får af at det det sidste har været tilfældet påhviler sagsøgte, og sagsøgte har ikke løftet denne bevisbyrde. Det må lægges til grund, at kassekreditten i den sidste tid før konkursen i realiteten ikke længere fungerede som kassekredit. Sagsøgte 1 skal jf. konkurslovens § 75 fralægge sig den berigelse der er opnået, dog ikke ud over sagsøgerens tab, hvilket tab udgør det påstævnte beløb.

Sagsøgeren har overfor sagsøgte 2 gjort gældende, at der består et krav mod sagsøgte 2, jf. konkurslovens § 80, i det omfang sagsøgte 2 kaution er blevet frigivet, som følge af den omstødelige betaling.

Sagsøgte 1 har gjort gældende, at den nedbringelse kassekreditten, som fandt sted fremtrådte som ordinær, hvorfor betingelserne for omstødelse i medfør af konkurslovens § 67 ikke er til stede. Sagsøgte 1 kan tiltræde, at de øvrige betingelser for omstødelse i medfør af konkurslovens § 67 er opfyldte. Der har ikke foreligget nogen bestemt beslutning om, hvordan kreditorerne skulle nedbringes. Selskabet havde en væsentlig egenkapital at tære på, og der har alene været tale om en periodevis nedbringelse af kassekreditten på tilsvarende måde, som kassekreditten har været nedbragt også i tidligere perioder. Der er intet ekstraordinært i nedbringelsen som blot var et led i virksomhedens fortsat drift. Der er intet grundlag for at anses den 3. oktober 2005 som det afgørende tidspunkt for hvornår omstødelse kan ske. Selskabet har helt frem til den 28. november 2005 kunne disponere over kontoen. Der har ikke været iværksat inddrivelseskridt mod skyldneren eller overhovedet været foretaget noget ekstraordinært fra sagsøgte 1's side.

Sagsøgte 2 har overfor sagsøgerens påstand tilsluttet sig sagsøgte 1's synspunkter. Det må henstå som uafklaret, om der foreligger en fuld god kaution for sagsøgte 1's krav. Der kan ikke lægges vægt på revisoren og advokatens anmeldelser i konkursboet, idet anmeldelserne må ses i sammenhæng med de pågældendes ønske om, at kravene blev anerkendt som omfattet af konkurslovens § 94.

Retten's begrundelse og resultat:

Efter Person 1's forklaring sammenholdt med bevægelserne på kassekreditens saldo lægges det til grund, at selskabet fra efteråret 2005 med det formål at finansiere en eventuel produktionsomlægning eller fremtidige va-releverancer undlod at betale de store varekreditorer, mens kassekreditten i øvrigt blev benyttet som hidtil. Dette havde til følge, at kassekreditten i løbet af november måned 2005 blev nedbragt med mere en 1 mill. kr. Til forskel fra tidligere udsving på kassekreditens saldo har nedbringelsen af saldoen i efteråret 2005 ikke været et udslag af mere eller mindre tilfældige udsving i

virksomhedens drift, men skete som led i en bevidst omlægning af virksomhedens finansiering fra kassekreditten til de store vareleverandører. Dette betød, at de pengestrømme, der er naturligt ville have gået over kassekredit-ten delvist blev afbrudt, og at kassekreditkontoen derfor ophørte med fuldt ud at fungere som kassekredit men blev også konsekvent benyttet til op-samling af likviditet i form af øgede trækingsmuligheder. Den ændrede be-nyttelse af kassekreditten træder klart frem fra november 2005, og den ned-bringelse af kassekreditten, der er sket i løbet af denne måned, kan på bag-grund af det ovenfor anførte ikke anses for at have været ordinær. Det er u-bestridt, at de øvrige betingelser for omstødelse i konkurslovens § 67, stk. 1 er opfyldte i forhold til sagsøgte 1. Efter de foreliggende oplysninger om for-mueforholdene hos sagsøgte 2, kan det ikke antages, at dette selskabs kauti-on har givet sagsøgte 1 fuld sikkerhed for det omstødelige krav. Som følge heraf har nedbringelsen af kassekreditten i løbet af november måned 2005 givet sagsøgte 1 en berigelse og konkursboet et tilsvarende tab. Sagsøgerens påstand overfor sagsøgte 1 tages herefter til følge med 1.026.518 kr. med til-læg af sædvanlige procesrenter fra den 14. august 2006. Som konsekvens heraf frifindes sagsøgte 2 for sagsøgerens påstand, jf. konkurslovens § 80.

I forholdet mellem de sagsøgte har sagsøgte 2 taget bekræftende til genmæle overfor sagsøgte 1's påstand, som derfor tages til følge.

Efter sagens udfald skal sagsøgte 1 betale sagsøgeren sagsomkostninger. Sagsomkostningsbeløbet 76.825 kr. er fastsat således, at 24.940 kr. delvis skal dække sagsøgerens retsafgift, 50.000 kr. skal dækker udgifterne til ad-vokat, mens 1.885 kr. skal dække sagsøgerens positive udgifter.

I forholdet mellem sagsøgeren og sagsøgte 2 ophæves sagens omkostninger.

Sagsøgte 2 har accepteret sagsøgte 1's påstand, som også indebærer, at sagsøgte 2 skal betale de sagsomkostninger, som sagsøgte 1 er blevet pålagt, jf. ovenfor. Derudover skal sagsøgte 2 efter sagens udfald betale sagsøgte 1, 60.000 kr., hvoraf 23.940 kr. udgør den af sagsøgte 1 betalte retsafgift vedrørende den selvstændige påstand kr. 11.800 kr. udgør taktmæssig inkassosalær vedrørende den selvstændige påstand, mens resten skal betales til del-vis dækning af sagsøgte 1's udgifter til advokat.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte 1, Nordea Bank Danmark A/S, betaler inden 14 dage til Sagsøger ApS under konkurs ved kurator Jørgen Haus-childt, 1.026.518 kr. med tillæg af sædvanlige procesrenter fra den 14. au-gust 2006.

Sagsøgte ApS skal friholde sagsøgte 1, Nordea Bank Danmark A/ S, for det beløb, som sagsøgte 1 er blevet dømt til at betale sagsøgeren in-klusive sagsomkostninger.

Sagsøgte ApS betaler inden 14 dage til sagsøgte 1, Nordea Bank Danmark A/S, 536.245,94 kr. med tillæg af den for kontoforholdet hos sag-søgte 1 til enhver tid gældende rente fra den 21. august 2006.

I sagsomkostninger betaler sagsøgte 1 inden 14 dage til sagsøgeren 76.825 kr.

Inden samme frist betaler sagsøgte 2 60.000 kr. i sagsomkostninger til sagsøgte 1.

Dommer